

SYLABUS PRZEDMIOTU W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Tytuł	<i>Przywództwo i komunikowanie polityczne</i>
Tytuł w jęz. ang.	<i>Leadership and political communication</i>

Status przedmiotu	obowiązkowy dla:
	do wyboru dla: doktorantów ścieżki nauki o polityce i administracji oraz wszystkich pozostałych doktorantów SzD SGH

Autor/autorzy sylabusa:	Zespół :	koordynator: dr hab. Urszula Kurczewska, prof. SGH
		członek zespołu
		członek zespołu

Sygnatura przedmiotu:

Część A

1. Syntetyczna charakterystyka przedmiotu (główne hasła – około 400 znaków):

Celem wykładu jest analiza wybranych modeli przywództwa i komunikowania w polityce w systemach demokratycznych. Analizowane będą nie tylko teorie i podejścia badawcze, ale także prowadzone badania doktorantów na temat współczesnych form przywództwa, ich przemian i uwarunkowań, komunikowania politycznego, w tym: strategii, metod i narzędzi w marketingu politycznym, procesu mediatyzacji i roli nowych mediów w polityce. Zajęcia mają charakter konwersatorium z elementami warsztatów i obejmują zarówno studia literaturowe, jak też liczne case studies.

2. Słowa kluczowe (3 – 6 słów):

Przywództwo, władza, komunikowania, polityka, media

Część B

Przedmiotowe efekty uczenia się

Powiązanie z efektami uczenia się dla SzD

Wiedza (liczba efektów od 2 do 5)

W.1	światowy dorobek obejmujący wybrane zagadnienia szczegółowe, właściwe dla dyscypliny w której przygotowana jest rozprawa doktorska w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów	P8S_WG
-----	---	--------

W.2	metodologię ogólną nauk społecznych w tym metodologię badań naukowych właściwą dla dyscypliny, w której przygotowana jest rozprawa doktorska	P8S_WG
Umiejętności (liczba efektów od 2 do 5)		
U.1	dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac twórczych oraz ich wkładu w rozwój wiedzy w obszarze prowadzonych badań	P8S_UW
U.2	planować i realizować indywidualne i zespołowe przedsięwzięcia badawcze, także w środowisku międzynarodowym	P8S_UO
Kompetencje społeczne (liczba efektów od 1 do 3)		
K.1	krytycznej oceny dorobku naukowego i działalności eksperckiej w ramach dyscypliny naukowej w której przygotowana jest rozprawa doktorska	P8S_KK
K.2	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych	P8S_KK

Część C	
Semestralny plan zajęć:	
1. Przywództwo i komunikowanie w naukach o polityce – zakres przedmiotowy i podmiotowy badań	
2. Klasyczne i współczesne koncepcje przywództwa – m.in. N.Machiavelli, M.Weber, J.Kane	
3. Analiza wybranych współczesnych modeli przywództwa w polityce	
4. Uwarunkowania przemian przywództwa – kultura polityczna, instytucje, społeczeństwo	
5. Przywództwo na różnych poziomach władzy: centralnym, regionalnym, lokalnym – analiza case studies	
6. Znaczenie inteligencji emocjonalnej w przywództwie: styl transakcyjny vs. Transformacyjny – koncepcja przywództwa Golemana	
7. Mechanizmy legitymizacji przywództwa i władzy w systemach demokratycznych i autorytarnych	
8. Komunikowanie polityczne – najważniejsze teorie i podejścia badawcze	
9. Atrybuty, kanały i narzędzia komunikacji politycznej. Komunikacja polityczna w systemach demokratycznych i niedemokratycznych	
10. Reklama i public relations w komunikowaniu politycznym	
11. Analiza dyskursu politycznego – koncepcje i metody badań	
12. Mediatyzacja i tabloidyzacja dyskursu politycznego – gra o władzę między polityką i mediami	
13. Nowe media i media społecznościowe w komunikowaniu politycznym – analiza case studies	

14. Komunikowanie międzynarodowe i międzykulturowe

15. Regulacje prawne i zasady etyczne w komunikowaniu politycznym

Literatura podstawowa (jeśli wybrane fragmenty publikacji zwartych, to wskazane podanie rozdziałów, ew. stron):

1. K.Brants, K.Voltmer, Political Communication in Postmodern Democracy. Challenging the Promacy of Politics, Palgrave MacMillan, 2011
2. Peter G. Northouse, Leadership: Theory and Practice, SAGE Publications, 2015
3. B. Dobek-Ostrowska, J. Garlicki, Political Communication in the Era of New Technologies, Peter Lang Publishing Group, Frankfurt am Main 2013
4. P. Żukiewicz, Przywództwo polityczne. Teoria i praktyka, Warszawa 2011.
5. J.D. Russell, H.-D. Klingemann: Zachowania polityczne, t. 1, Oxford-Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010,

Literatura uzupełniająca (jeśli wybrane fragmenty publikacji zwartych, to wskazane podanie rozdziałów, ew. stron):

1. W. Cwalina, A. Falkowski, B. I. Newman, Political Marketing: Theoretical and Strategic, Foundations, Armonk 2011
2. Goleman, Leadership that gets results, „Harvard Business Review” 2000, 78(2), s. 78-90.
3. Bogusława Dobek-Ostrowska, Komunikowanie polityczne i publiczne, Warszawa 2012
4. E.Marciniak, J.Szczupaczyński. Przywództwo etyka polityka, Elipsa, Warszawa 2018
5. A. Kasińska-Metryka (red.), Studia nad przywództwem politycznym. Ustalenia metodologiczne i praktyka, Toruń 2011.

Część D

Forma zajęć:	Wymiar zajęć w godz.:
Ogółem godzin w tym:	30
Konwersatorium	20
Warsztaty	10
Elementy oceny końcowej (ogółem 100%), w tym:	
Aktywność, prezentacje, udział w debatach	40%
Esej	60%
Liczba punktów ECTS	3

Część E

Metody dydaktyczne (nauczania) stosowane przez prowadzącego

M.3. wykład konwersatoryjny (z aktywnością doktorantów)
M.7. metoda przypadków (studium przypadku)

Część F

Metody weryfikacji (sprawdziany) osiągnięcia przedmiotowych efektów kształcenia

W.6. esej
W.10. obserwacja i ocena sposobu/kultury prowadzenia dyskusji i argumentowania